

Könyvismertetés

Stefanovits Pál–Filep György
–Füleky György: *Talajtan. Mezőgazda Kiadó, Budapest, 1999, 1–470. o.*

Természeti erőforrásokkal gazdálkodó szakemberek számára nélkülözhetetlen alapművet jelentenek azok a szakmunkák, amelyek jól áttekinthető és könnyen érthető formában tárnak elénk egy-egy természeti tényezőt. Ezek sorában említhetjük a talajtani tankönyveket is, amelyeket szerzőik elsősorban a felsőfokú oktatásban résztvevő hallgatók számára készítettek. Ilyen könyv a korábban Stefanovits Pál írta „Talajtan”, amely 1981 óta az agrárkarok egyik legfontosabb tankönyve. Generációk tanulták ebből a növénytermesztés és részben az állattenyésztés alapjául szolgáló talajok ismerveit, fenntartásuk, okszerű hasznosításuk alapjait. A tudomány azonban újabb és újabb eredményeket hoz felszínre, ezért a tankönyvek anyagának időnként meg kell újulnia. A címben jelölt mű ezt a célt szolgálja.

Nemcsak a szerzők száma bővült a gödöllői Agrártudományi Kar tanáraival, de bővült a terjedelem is a korábbi műhöz képest kb. 100 oldallal. Mindez új témakörök felvételét is jelenti, olyanokét, amelyek időszerűvé, fontossá váltak napjainkban.

Nem szeretném az ismertetés terjedelmét a fejezetek felsorolásával hosszúra nyújtani, csak arra utalok, hogy a mostani kiadásban már részletes áttekintést találunk a talaj élővilágáról, bővültek a humuszképződés egyes részletei. Hazánk talajait bő talajföldrajzi leírásból ismerhetjük meg, és külön fejezet foglalkozik a FAO talajosztályozás bemutatásával (Micheli Erika állította össze ezt a régvárt fejezetet!).

Az örömdetes bővülés ellenére maradtak még témakörök a majdnani harmadik kiadás anyagának szélesítésére. Így pl. a talajművelés talajtani vonatkozásai hiányoznak a kötetből, nem esik szó az egyes talajtípusok növénytársulástani kapcsolódásairól, holott ez az ökoszisztéma-szemlélet terjesztése érdekében nagyon fontos lenne. A talajértékelés is megérdemelt volna egy fejezetet.

Természetes, hogy a sajátos erdészeti termőhelyes szemlélet sem kapott nagyobb hangsúlyt. Ennek ellenére a termőhely egyik összetevőjének, a talajnak megismeréséhez értékes segédanyagot vehetünk kézbe. Érdeemes hát megvásárolnunk, főleg azoknak, akik az alföldön erdészkednek és erdőtelepítésekkel foglalkoznak vagy akik a sokfelé megtalálható talajpusztulás sebeit kívánják „meggyógyítani”.

(Ismertette: Dr.Dr.lc. Szodfridt István)

Fák tetején szárnyak nélkül

Bécsy László fotóművész kiállítása

Bécsy László fotóművész „Fák tetején szárnyak nélkül” című fotókiállításában gyönyörködhetett az, aki ellátogatott a Magyar Természettudományi Múzeumba.

Sajnos a kiállítás csak február 25-ig volt nyitva, inkább csak figyelemfelhívó ez a tudósítás Bécsy László munkásságára, akinek igazi művészemberként nemigen jut ideje alkotásainak népsze-

rűsítésére. Pedig elhíheti a kedves olvasó, hogy nem mindennapi dolog egy fa tetején órákat kucorogni a „lessátorban” és a kapaszkodáson kívül még a fotómasinákat kezelni. Ehhez több kell, mint megszállottság!

A természetfotóost idézzük:

„Az elmúlt 35 év munkája rengeteg időmbe, energiámba és pénzembe ke-

rült. Nagy archívum tudatosan a magyar természeti értékekre korlátozódik, mert ezt helyettünk nem fogja senki megörökíteni. A fekete-fehér és színes archívumom képeinek adatai megvannak, és az anyag egy részének bemutatásával teszem fel a kérdést: a sok fáradtság és lemondás nem volt-e hiábavaló?”

Bizonyosan nem, hiszen míg Bécsy László a fák tetején repül szárnyak nélkül, a Föld egyre szegényebb lesz fajokban, s hovatovább már csak a fényképeken kimerített mozdulatuk bizonyítják, hogy léteztek valaha.

Pápai Gábor



A levegőben Bécsy László



A pillanat varázsa